

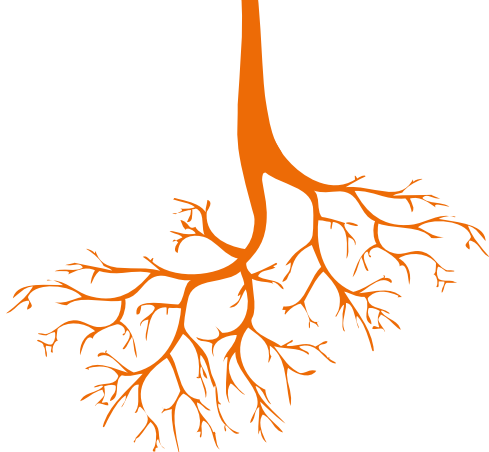
Daglig läsning

BÖN
GIVANDE
TJÄNST
BIBELN
STILLHET

Malmö Pingstförsamling

BÖN

SÖNDAG 23 APRIL | MATT 7:7 | Be och ni ska få. Sök och ni ska finna. Bulta och dörren ska öppnas för er.

Gud längtar efter att få höra din röst. Längtar efter att du ska vända din uppmärksamhet mot honom och dela alla dina tankar och önskningar med honom. Därför lägger han ned en längtan i dig som driver dig att söka honom. Och när vi drar oss nära Gud drar han sig nära oss. Även om det inte alltid känns så. Ibland känns det som att Gud är långt borta och som att våra rop ekar tillbaka till oss utan att få några svar.

Men det verkar som att Gud ibland döljer sig för oss för att locka oss ännu närmare sig, så att han i sin tid kan ge oss så mycket mer än vad vi först ber om. Kanske uppfattar vi inte riktigt att hans första svar på våra böner ibland är: Kom närmare! Fortsätt fråga! Sök i skriften! Bulta på hos en vän som du kan dela dina frågor och tankar med och som kan be tillsammans med dig!

Och medan du ber och söker och bultar gör Jesus faktiskt precis detsamma. Han ber ständigt goda böner för dig inför Fadern. Han söker dig ivrigt för att leda dig på rätta vägar. Han bultar ständigt på ditt hjärtas dörr för att du ska öppna alla rum i ditt hjärta för hans goda närvaro. Han vill att ni ska känna varandra som riktigt nära vänner.

"Jag kallar er vänner" säger Jesus i Joh. 15:15. Och det svar han längtar efter att få från dig är det svar hans älskade ger i Höga Visan 2:16 "Min vän är min och jag är hans." Han vill att ni ska tillhöra varandra. Att ni ska vara "BFF's" som de lite yngre av oss skulle säga – Best Friends Forever. Och när den vänskapen växer formas vår vilja och bön alltmer efter Guds eget hjärta. Då blir vår bön till sist ett helhjärtat "låt din vilja ske". Och vår bön får sitt svar.

Har du fått uppleva svar på bön? Tacka Gud! Påminn dig ofta om det goda Gud har gjort! Berätta för någon som behöver få höra din berättelse om det goda du har fått se Gud göra!

Eller bär du på svåra frågor som inte ger dig ro och innerliga önskningar som ännu

inte fått svar? Fortsätt be! Fortsätt söka! Fortsätt bulta! Och vet att Jesus gör det-samma och att ni går tillsammans allt djupare in i den goda vilja Fadern har för dig. Här och nu och för evigheten.

CARIN GERDING

MÅNDAG 24 APRIL | JAK 5:17-18 | Elia var en människa som vi, men när han bönföll Gud om att det inte skulle regna kom inget regn över landet på tre och ett halvt år. Sedan bad han igen, då gav himlen regn, och jorden lät sin gröda växa.

Jag är uppväxt i en släkt med många bönemänniskor och där saker varken var för små eller för stora att be om/för. Som barn var bönen därför något helt naturligt för mig. Nästa som att andas – inget jag tänkte på utan bara gjorde, levde i och av.

När jag blivit äldre har förnuftet och logiken påverkat mig allt mer och jag funderar ofta på om det jag längtar efter och har på mitt hjärta är alldeles för mycket att be om – åtminstone för en helt vanlig och felande människa som jag.

Jag tror inte jag är ensam om denna "utveckling" – från barnets naturliga bön till den vuxnes mer kritiska/logiska syn på den egna bönen.

Idag, när jag läst texten om Elia, utmanar jag mig själv och er att ta mer tid i bön och att våga lita på att det som inte synes möjligt/logiskt ändå kan ske när vi ber.

HELEN WIDE

TISDAG 25 APRIL | DAN 6:10 | Så snart Daniel fick veta att skrivelsen var uppsatt, gick han in i sitt hus där han i sin övre sal hade fönster öppna i riktning mot Jerusalem. Där föll han ner på sina knän tre gånger om dagen, bad och tackade sin Gud, såsom han tidigare brukat göra.

Det är svårt att föreställa sig hur Daniel kände sig den där dagen. Var han rädd eller var han trygg i sin förtröstan på Gud? Var han tveksam hur han skulle göra eller fast besluten att följa sin dagliga rutin och falla ner på knäna som han gjort så många gånger tidigare?

Ibland har vi lätt för att romantisera dessa bibliska "hjältar", men de var människor av kött och blod precis som vi. Förmodligen med samma frågor och samma kamp, som de flesta av oss går igenom. Jag tror det kändes speciellt den där dagen för Daniel, men han valde att följa sin ritual.

Jag, och säkert fler, behöver kanske fler heliga ritualer i våra liv. Handlingar som inte påverkas av vad vi känner eller vad som händer runt omkring oss. Det kanske låter stressande eller lagiskt för vissa, men jag tror få människor känner detta inför två minuter av tandborstning varje dag, årets alla 365 dagar.

FREDRIK BERGGREN

ONSDAG 26 APRIL | ROM 8:26 | Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Ty vi vet inte vad vi bör be om, men Anden själv ber för oss med suckar utan ord.

Ofta upplever jag att bönen blir ett rabblande av ord, som jag sedan länge tyvärr tappat innebörden av. Men trots detta finner jag ändå ro och Guds närhet i bara den avsatta tiden med Gud och verkligheten förändras. Kanske är det inte orden i sig som förvandlar i bönen, utan gemenskapen med Gud och Anden. Kanske är det Andens böner för mig som, när jag söker, istället blir riktmärken för Gud att verka i mitt liv. Jag borde kanske längta mer efter och önska Andens närvaro i mitt liv.

JULIA ELLBRANT

TORSDAG 27 APRIL | JER 33:3 | Ropa till mig, så ska jag svara dig och låta dig höra om stora och ofattbara ting som du inte känner till.

Bibelversen börjar med ordet "ropa", vilket får mig att reflektera över det ordet. När ropar vi? Visst är det när vi är desperata och verkligen vill ha någonting? Vid sådana tillfällen kan vi höja vår röst och ropar för att få ut vår desperation.

Men det kan ju faktiskt lika gärna vara när vi vill få någons uppmärksamhet, t.ex. när vi vill att familjen ska komma till köket och äta, för att maten är färdig.

Hur ofta ropar vi till Gud? Hur ofta är vi så desperata att vi höjer vår röst och ropar ut vårt behov till honom? Eller hur ofta vill vi ha hans uppmärksamhet för att kunna prata och umgås med honom? Är vi kanske istället oftast bara nöjda med det vi har, eller helt enkelt likgiltiga inför hur vår situation ser ut för tillfället?

När vi inte ser någon annan utväg och har försökt med allt vi kan komma på själva, då ropar vi. Men varför ska vi behöva gå så långt?

Ropa kan vi göra i vardagen likväl som i nöden. Jag kan välja att ropa till Gud angående den kniviga situationen på jobbet eller när det uppstått en knuta i en vänskaplig relation.

Löftet när vi gör detta är stort! Då ska Gud svara oss och visa oss stora och ofattbara ting, som vi just nu inte känner till!

Likväl som att be någon människa om råd, kan vi ropa till Gud och be honom om vishet och kunskap.

SOFI AMUNDSEN

FREDAG 28 APRIL | MATT 6:5-13 | När ni ber skall ni inte vara som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att synas av människor. Amen säger jag er: De har fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå in i din kammare och stäng din dörr och be till din Fader i det fördolda.

Då skall din Fader, som ser i det fördolda, belöna dig. Och när ni ber skall ni inte rabbla långa böner som hedningarna. De menar att de skall bli bönhörda för sina många ords skull. Var inte som de. Er Fader vet vad ni behöver, innan ni ber honom om det.

Så skall ni be:

Fader vår, som är i himlen.

Helgat blive ditt namn.

Komme ditt rike.

Ske din vilja på jorden

liksom den sker i himlen.

Ge oss i dag vårt bröd för dagen.

Och förlåt oss våra skulder,
såsom också vi förlåter dem
som står i skuld till oss.

Och för oss inte in i frestelse
utan fräls oss från den onde.

Fader vår är en bön som man behöver be ibland. Detta för att påminna sig om balansen i bön. Fokus skall vara på GUD och vem han är. Gud vill höra från din mun vem du säger att han är. Våra problem och önsknigar måste komma i andra hand. När du proklamerar vem han är, blir han större och du mindre. Då kan han göra vad som helst och var som helst. Var välsignad i ditt bönearbete.

DAN WIBORN

LÖRDAG 29 APRIL | PS 51:17-19 | Herre, öppna min mun, jag vill sjunga ditt lov. Slaktoffer vill du inte ta emot, och ger jag dig brännoffer försmår du det. Det offer du begär är ett förkrossat hjärta, en krossad och nedbruten människa förkastar du inte, o Gud.

Det är uppenbart hur uppgiven David är efter sitt svek mot Gud. Han orkar inte ens själv öppna sin mun, utan ber Gud om hjälp med att be. Om det offer Gud begär är ett förkrossat hjärta, så finns det hopp för oss alla. Jag tror att din och min svaghet är Guds största möjlighet. Vi lever i de starkas tid. Inte så att vi nödvändigtvis ser ner på det som är sjukt, men samhället kräver så mycket av oss att det sjuka och svaga lätt faller mellan stolarna. Det är lätt att hamna efter. Då tycker jag att det är skönt att vila i tanken att vår svaghet är Guds största möjlighet och att han inte förkastar den krossade och nedbrutne. Vi får helt enkelt bli hela i hans nåd. Tänk på detta nästa gång du knäpper dina händer och suckar. "Herre jag räcker inte till". Till tröst tycker jag mig höra hans svar: "Bra! Då börjar vi där."

ANDREAS WESSMAN

GIVANDE

SÖNDAG 30 APRIL | MARK 12:17 | Jesus sade "Ge kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud". Då häpnade de över honom.

Berättelsen om hur några fariseér och anhängare till Herodes försöker snärja Jesus är rätt rolig. Återigen "vinner" Jesus poängen och pekar samtidigt på något väsentligt. Romarna regerade vid denna tid över landet och judarna var rasande över att behöva betala skatt till Rom och på så sätt understödja en hednisk regim och deras hedniska gudar. Om Jesus hade svarat "ja" på frågan, vilket var rätt ur officiell mening, kunde de sätta dit honom för att vara förrädare mot Israel och religionen. Om han svarade "nej" kunde de ange honom för romarna som en uppviglare och då tas om hand av dem. Men återigen drog de det kortaste strået. Som Guds barn har vi som alla andra medborgare skyldigheter mot våra myndigheter men framför allt mot Gud.

Pengar är en förutsättning för mycket av det vi sysslar med. De behövs för att vi ska klara det vardagliga livet, men vi vill också gärna "kosta på oss" något extra emellanåt. Med pengar har man möjlighet att skaffa sig mycket roligt. Men pengar är också en stor frestelse. Paulus skriver till den unge Timotheos "Kärleken till pengar är roten till allt ont; genom den har många förts bort från tron och vållat sig själva mycket lidande".

En generös inställning till det som vi har fått eller arbetat ihop till ger en känsla av välbefinnande och är i linje med Bibeln. Antingen det gäller att ge en gåva av medmännisklighet till en behövande medmänniska eller offra till Guds verk. I Gamla Testamentet slogs fast att man skulle föra fullt tionde till Herrens hus. En bra princip som tillämpas av medlemmar i våra kyrkor än idag. Genom de medel som kommer till församlingen får vi större möjlighet att nå ut med evangeliet.

AGNE ELLBRANT

MÅNDAG 1 MAJ | MATT 6:1-4 | "Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människors åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta från er Fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna, för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din Fader, som ser i det fördolda belöna dig."

Jag tror att det här betyder, att allt vad vi gör, skall vi göra av kärlek till Jesus. Hur mycket eller litet har inte så stor betydelse, bara vi gör det helhjärtat, utan tanke på belöning eller tack. Herren ser inte till givandets storlek, utan hur mycket vi ger eller presterar i förhållande till våra resurser. Tänk på den fattiga änkan, som gav två kopparslantar (Mark. 12:41-44). I Jesu ögon gav hon mer än alla de rika tillsammans, för hon gav allt hon ägde. Små gåvor, som ges av kärlek, behagar Gud mer än stora, som ges motvilligt.

TORSTEN SAMUELSON

TISDAG 2 MAJ | MARK 12:41-44 | Han satte sig mitt för tempelkistan och såg hur folk lade ner pengar i den. Många rika gav mycket. Så kom där en fattig änka och lade ner två kopparslantar, alltså några ören. Då kallade han till sig sina lärjungar och sade: "Sannerligen, den där fattiga änkan har lagt mer i tempelkistan än alla de andra. De gav alla av sitt överflöd, men hon gav i sin fattigdom allt hon ägde, allt hon hade att leva på."

Jesus undervisar i templet och har just varnat för de skriftlärda när den fattiga änkan kommer fram till tempelkistan. Hans ord om hur de skriftlärda skryter och vill visa upp sig, att de "äter änkorna ur husen och ber långa böner för syns skull", landar tungt när det är just en fattig änka som ger allt hon har. Vilka kontraster Jesus målar upp för oss. De skrytsamma. De rika. Utsugarna. Den fattiga som ger allt hon har.

Jag tänker på att jag vill behålla min ödmjukhet och inte bli uppblåst, men också att ge allt jag har till Jesus. Den fattiga änkan kunde ha hejdats av den destruktiva idén om att nedvärdera det hon hade. Hon kunde tänkt att det lilla inte var något värt för Gud eller någon annan. Det är inte upp till oss att värdera det vi har, Gud vet värdet. Vi ska inte gräva ner våra talanger eller gömma våra pengar. Vi ska inte jämföra våra gåvor med andra. Vi ska inte skryta med vår upptagenhet och säga att vi inte har tid till det viktigaste. Vi är kallade att ge det vi har till Gud!

"Herre, tack för det jag fått i gåva. Jag vill ge det jag har till dig."

MARCUS ANDER

ONSDAG 3 MAJ | JOH 6:9-10 | "Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar. Men vad räcker det till så många?" Jesus sade: "Låt folket slå sig ner." Det var gott om gräs på platsen och de slog sig ner. Det var omkring fem tusen män.

Hos Jesus finns det gott om tid och gott om plats för var och en som vill att få slå sig ner i det friska gröna gräset och lyssna till hans ord. Men när de många människorna behöver något att äta gör sig Jesus beroende av hjälp från en ung pojke, som bara har en liten enkel matsäck. Och pojken ger allt han har till Jesus. I en närmast barnslig tillit till att Jesus vill använda det han kan ge och att det lilla han har att ge är viktigt. Att det duger. Att det räcker, trots att lärjungen Andreas säger det som säkert fler tänkte: "Men vad räcker det till så många?" Och hur många av oss skulle inte ha tänkt precis som Andreas?

Men något märkligt händer när vi ger det vi har till Jesus – det blir levande. Det förökas. Pojken ger Jesus lite vanligt bröd, men Jesus är Livets Bröd och i hans tack-samma händer blir det vanliga brödet levande och förökas. Då räcker det plötsligt till fem tusen män och dessutom kvinnor och barn, också till den unge pojken själv, och ändå blir det mycket över. En sällsam byteshandel.

Samma sak händer med lite vanligt vatten vid en brunn i Sykar i Joh. 4. Där träffar Jesus en kvinna som han ber om lite vatten. Kvinnan blir förvånad över att Jesus vill ta emot något av henne, men Jesus svarar "Om du kände till Guds gåva och vem det är som ber dig: Ge mig lite att dricka, då skulle du ha bett honom och han hade gett dig levande vatten." Och kvinnan får en trons källa av levande vatten inom sig och bär genast ivrigt budskapet om Jesus till sin by, där många fler kom till tro på Jesus. Det vatten kvinnan gav till Jesus blev levande och förökades och räckte till både henne och många fler. En sällsam byteshandel.

Och när lärjungarna samlas, övergivna och undrande, i den övre salen i ett hus i Jerusalem efter Jesu död, uppståndelse och himmelfärd och lärjungarna inte har något annat att ge Jesus än sin förvirring, sina frågor, sin rädsla och sin saknad efter honom, så sker den märkligaste byteshandeln av dem alla. När pingstdagen kommer får de alla den helige Ande som gåva. Och plötsligt har de mod och kraft och visdom att berätta om Jesus, så att omkring tre tusen människor kommer till tro redan första dagen. Genom samma sällsamma byteshandel har människor alltsedan den dagen gett sin längtan till Jesus och fått den helige Ande som gåva. Och genom deras vittnesbörd om Jesus har de första tre tusen troende följts av miljarder troende sedan dess.

Vad har du i din hand? Vilka livserfarenheter, vilka kunskaper, vilka tillgångar, vilka tvivel, vilka rädslor, vilka frågor, vilken längtan? Vad skulle hända om du gav det till Jesus? Det du ger kommer att förvandlas i Mästarens händer och bli till liv för dig och andra.

CARIN GERDING

TORS DAG 4 MAJ | 2 MOS 35:29 | Och varje man och kvinna av Israels barn som hade ett villigt hjärta att bära fram något till allt det arbete som Herren hade befallt genom Mose att man skulle göra, bar fram sin frivilliga gåva åt Herren.

De två saker som slår mig direkt är upprepandet av den frivilliga gåvan från de som känner sig manade, samt att vi alla har olika gåvor att bidra med. I en tid där utbrändhet och en märklig allmän form av tidsbrist infinner sig i våra liv har nog tanken slagit många av oss hur man skall orka med att även bära församlingen. Det är uppenbart här i texten att vår gåva som tid, pengar och arbete för det första skall vara frivillig och upp till den som känner sig manad, men också falla inom den kategorin för vad vi alla har för olika talanger, är formade för och för vad som faller oss naturligt. Får vi alla verka inom det område vi känner oss manade och kompetenta inom, löser nog mycket av det andra sig. Vi alla kan bära på olika sätt med vår unika gåva.

JULIA ELLBRANT

FREDAG 5 MAJ | MAL 3:10 | "Bär in fullt tionde i förrådshuset så att det finns mat i mitt hus. Pröva mig nu i det här, säger Herren Sebaot, om jag inte kommer att öppna himlens fönster för er och ösa ut välsignelse över er i rikt mått."

Detta bibelord påminner mig om en händelse i mitt eget liv. När jag avslutat min utbildning och börjat jobba och få lön, bestämde jag mig också för att regelbundet ge tionde till församlingen. Detta var inte något jag gjort förut, så det var lite knivigt i början. Det fanns månader när jag inte riktigt visste om pengarna skulle räcka och jag frestades att inte betala in tiondet, men jag hade bestämt mig och gjorde det varje månad, hur stora utgifter jag än hade. Det häftiga var att jag alltid hade tillräckligt, även om jag knappt vågat tro det i början av månaden.

När det gått något år med regelbundet givande hände det sig att en av våra chefer slutade hos oss och började jobba för ett annat företag i branschen. Uppenbarligen hade han tyckt om att jobba med oss, för han började nu rekrytera till sitt nya jobb och fick napp hos några av mina kollegor. Till slut fick jag också frågan och undersökte alternativet. Jag ville dock vara ärlig mot min dåvarande arbetsgivare och berättade att jag fått förfrågan. Det dröjde då inte lång tid förrän jag fått löneförhöjning på drygt 20%!

Detta såg och ser jag som ett bevis på att Gud öppnade himlens fönster för mig och öste välsignelser över mig. Jag hade i det läget inte ens i tanken att detta skulle leda till löneförhöjning. Sedan dess har mitt beslut att ge tionde blivit ännu starkare och något som blivit en livsprincip för mig. Genom alla tider har Gud visat sig vara trofast och jag har aldrig behövt sakna något! Jag har istället haft så mycket att jag kunnat välsigna andra med det jag fått.

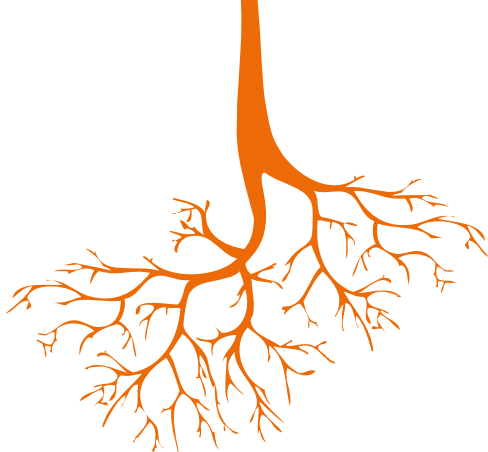
SOFI AMUNDSEN

LÖRDAG 6 MAJ | 2 KOR 9:7 | Var och en må ge vad han har beslutat sig för i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång. Ty Gud älskar en glad givare.

Givandets välsignelser är en hemlighet, men ändå inte. När man väl lärt sig att ge, inser man hur välsignad man blivit. Men detta är inte målet, utan man ger för att Gud först har gett oss. Det är inte våra pengar eller tillgångar. Vi är bara förvaltare. Det handlar om en troshandling. Pröva och se, rekommenderar en välsignad församlingsledare.

DAN WIBORN

TJÄNST

SÖNDAG 7 MAJ | MATT 28:18-20 | Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och Den Helige Andens namn och lär dem att hålla alla det bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut."

Efter tre omvälvande år tillsammans med Jesus var lärjungarna nu samlade med honom på det berg i Galiléen som han sagt. Han hade tidigare vid flera tillfällen förutsagt att han skulle lämna dem. Innan dess gav han dem den befallningen här ovan. Jag har ofta undrat hur lärjungarna kände sig vid detta tillfälle. De var rädda läser vi längre fram. Hitintills hade de vandrat med Jesus i Judéen, Galiléen och Samarien, sett Jesus bota sjuka och hört honom tala om Guds Rike, men enbart till judarna, med några undantag. De var på hemmaplan. Det var platser och förhållanden som de kände till. Men nu säger Jesus till dem att gå ut i hela världen!

Vi som har hela historien känner ju till dess fortsättning. Att de 10 dagar efter himmelfärden blev uppfyllda av den helige Anden och genom den blev orädda, frimodiga och botade sjuka i Jesu namn, och hur de trots förföljelser lydde den befallning som Jesus gett dem och spred budskapet ut över den då kända världen. För att det sedan under århundraden spreds vidare till hela världen och även nådde oss.

Uppdraget har vi fortfarande. Genom församlingens verksamhet försöker vi nå så många som möjligt med vittnesbördet om Jesus. Men också i församlingen vårda och betjäna varandra i såväl praktiska uppgifter som i undervisning, förbön och stöd. Lika viktig, eller kanske viktigare, är kanske din och min uppgift på den plats där vi finns utanför kyrkans väggar. I familjen, på arbete, skolor, verksamheter etc. vi deltar och finns med i. Att med våra liv vara en Jesu lärjunge i det vi gör och säger.

AGNE ELLBRANT

MÅNDAG 8 MAJ | EF 4:11-13 | Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare. De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp, tills vi alla når fram till enheten i tron och kunskapen om Guds Son, till ett sådant mått av manlig mognad att vi blir helt uppfyllda av Kristus.

Här kan vi läsa om att Gud har olika uppgifter för oss. Vi har alla gåvor av olika slag, men vi har i församlingen en gemensam uppgift, att bygga upp Kristi kropp. Detta ska vi göra tills vi når fram till enheten i tron... Vilken väg kan då vara bättre än kärlekens väg? Kärleken är tålig och god, den är inte stridslysten, inte skrytsam och upplåst, kärleken upphör aldrig... Läs gärna vidare om kärleken i 1 Korinthierbrevet 13. Denna kärlek får vi alla dela med oss av till glädje för andra, inte i egen ansträngning, utan för att Gud har lagt ner något i vårt hjärta.

MARIE-LOUISE NYMAN

TISDAG 9 MAJ | 1 KOR 12:4-7 | Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. Tjänsterna är olika, men Herren densamme. Verksamheterna är olika, men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt. Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta.

Anden är en och densamma, men vi är alla olika till person och behov. Paulus talar om olika tjänster och verksamheter och fortsätter sedan i en lysande pedagogisk utläggning om hur vi som människor kompletterar varandra i Kristi kropp. Texten målar vackert upp samspelet mellan Ande och Kropp, mellan det osynliga och det synliga.

Väldigt konkret ges riktlinjer för hur nådegåvorna ska användas för att de på bästa sätt ska bygga upp församlingen, när vi samlas. Men det verkar som om Paulus är rädd för att nådegåvorna ska missbrukas på ett sätt som ställer rampljuset mot människor i stället för Gud. Så innan han ger de konkreta riktlinjerna sticker han emellan med det berömda kärlekens kapitel bara för att vi ska ha rätt perspektiv: "...om jag har profetisk gåva och känner alla hemligheter och har hela kunskapen, och om jag har all tro så att jag kan flytta berg, men saknar kärlek, är jag ingenting." Vi får läsa att vi främst ska söka den profetiska gåvan men eftersom den är begränsad kommer den att förgå, medan kärleken består för evigt.

Anden utrustar oss var och en med gåvor som vi behöver för att tjäna och bygga upp varandra. Allt vi gör ska vi göra med kärlek.

"Herre, du som är kärleken själv, låt din Ande rusta mig med gåvor som bygger upp mina syskon i församlingen."

MARCUS ANDER

ONSDAG 10 MAJ | APG 1:8 | Men när Guds heliga ande kommer över er ska ni få kraft, och ni skall berätta för alla om mig, både i Jerusalem, i Judeen, i Samarien och ut över hela jorden.

I alla kristnas liv är den heliga Anden av största betydelse. Anden är Gud i oss och den får vi som gåva, genom förbön, efter dopet. Inga prestationer ligger till grund för att få den heliga Anden. Ingen supertro. Bara nåd.

Upplevelsen av Anden är upplevelsen av Gud i oss. Stanna i tanken en stund – att Gud bor i dig, genom sin heliga Ande.

Bor i dig,
lever i dig,
tröstar,
talar,
hjälper,
och verkar genom dig.
Vad gör en sådan tanke med dig?

Den heliga Anden är Guds hjälp till dig. Är Gud i dig som ger dig kraft. Kraft att vara modig och frimodig. Så modig att du både vill och kan berätta berättelsen om Jesus och tjäna honom.

Stanna i en annan tanke en stund – att det finns någon där i din närhet, som önskar och längtar efter att få höra berättelsen om Gud. Kanske ser du direkt vem det kan vara. Kanske måste du stilla dig i bön en stund för att upptäcka vem. Men tror inte för ett ögonblick att det inte finns någon. Att tjäna Gud behöver inte vara så märkvärdigt. Börja med det lilla steget. Ett ord, ett leende, en hälsning.

De sista orden Jesus sa till sina lärjungar var ”när den heliga Anden kommer till er klarar ni av att bli mina vittnen, i Jerusalem, och i hela Judéen och i Samarien, ja, ända till världens ände.”

Det är det tjänandet handlar om, att förstå att den heliga Anden i oss är den som ger oss kraft att våga och vilja tjäna. Inte i egen kraft men i den helige Andes kraft.

ANNIKA WENNERSTRÖM

TORS DAG 11 MAJ | 1 PET 2:4-5 | Kom till honom, den levande stenen, som visserligen är förkastad av människor men är utvald och dyrbar inför Gud. Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, som skall frambära andliga offer som Gud tack vare Jesus Kristus tar emot med glädje.

Det allmänna prästerskapet, att jag vågar närma mig Gud, att jag vågar tolka, utöva och bygga min relation till Gud utifrån det jag själv upplever och fått till mig från Gud. Det är nog ganska viktigt att jag försöker gå nära Honom om det ska bli rätt?

JULIA ELLBRANT

FREDAG 12 MAJ | 2 MOS 35:30-32 | Mose sade till israeliterna: "Hör: Herren har utvalt Besalel, son till Uri, son till Hur, av Juda stam och fyllt honom med gudomlig ande, med insikt, förmåga och kunskap och allt slags hantverksskicklighet, så att han kan tänka ut konstfulla arbeten och utföra dem i guld och silver och koppar."

Tänk att Gud skapat oss unika, alla bra på sitt sätt. Han har också utvalt och kallat dig till tjänst. Din förmåga och din insats är viktig i Guds församling. Gud har fyllt dig med "gudomlig ande, med insikt, förmåga..." Utnyttja dina gåvor så de kommer i funktion i Guds församling! Du kan göra skillnad.

PATRIK ÖSTLING

LÖRDAG 13 MAJ | ROM 12:1-2 | "Därför uppmanar jag er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga gudstjänst. Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne så att ni kan pröva vad som är Guds vilja: det som är gott och fullkomligt och behagar honom."

Bibelversen börjar med en uppmaning – att frambära våra kroppar som ett levande offer. Vad kan det innebära? Ett offer på Gamla Testamentets tid var någonting man gav helt och fullt till Gud och som ofta helt gick till spillo när det offrades. Offret brändes vanligen upp. Vår kropp ska alltså vara ett levande och heligt offer, en andlig gudstjänst. Kan det betyda att varje sak vi gör under en dag är detta offer? Kan en praktisk handling för vår nästa bli till denna andliga gudstjänst? Om vi gör saker som inte behagar Gud, räknas det ändå in i detta offer? Vägs ord lika högt som handlingar?

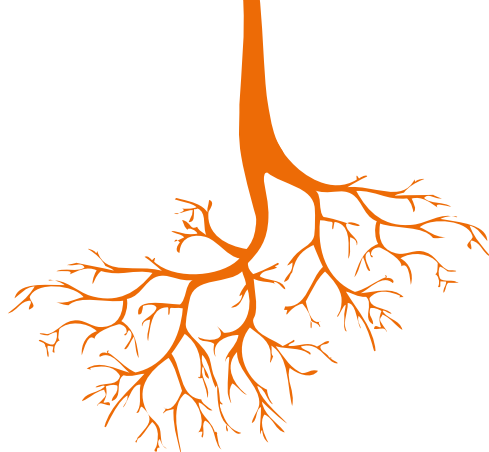
Bibelversen går sedan vidare och pratar om det som är alla våra handlingars vagga, nämligen våra tankar och vårt sinne. Allt vi gör och säger börjar med en tanke. Denna

tanke kan vara medveten eller omedveten, men den börjar där. Om vi ska kunna agera annorlunda än människor som inte känner Gud och lever tillsammans med honom, behöver vi se till att vårt tankeliv och våra värderingar också förändras. Det handlar om vad vi tankemässigt väljer att fokusera på under en dag, likväl som det handlar om de värderingar vi byggt vårt liv på. Om vi vill förnya vårt sinne behöver vi fylla det med andra saker än vi gjort tidigare. Att fylla det med Guds ord är att påbörja en resa till ett förnyat sinne. Med ett förnyat sinne kan vi se på vår omvärld med helt nya ögon, som är inspirerade av hur Gud ser på världen. Det är genom detta som vi då också på ett bättre sätt kan avgöra vad som är hans vilja. Kan vi avgöra hans vilja kan vi också välja att leva efter den viljan och då kan vårt beteende förändras. Ett förändrat beteende uppmärksammas ofta av vår omgivning och då blir vi ett vittnesbörd om Gud och om det som enligt honom är gott.

Då är vi tillbaka där vi började – våra handlingar och ord blir vårt heliga offer till Gud.

SOFI AMUNDSEN

BIBELN

SÖNDAG 14 MAJ | PS 119:160 | Summan av ditt ord är sanning, dina rättfärdiga lagar består för evigt. *Eller som det uttrycks i Levande Bibeln: Allt är sant och tillförlitligt i Ditt ord. Dina befallningar är eviga.*

Den okända psalmförfattaren, möjligen prästen Esra, uppmanar oss i Bibelns längsta bok att hålla fast vid Gud och hans ord vad som än händer oss. Han tar upp olika situationer i sitt eget liv, hur hans relationer med andra människor växlar, men ber samtidigt om Guds hjälp att hålla fast vid Hans ord. Han förstår att det är det bästa. När andra ljuger om honom, hånar honom eller är likgiltiga inför den Gud han tror på och tjänar tappar han lätt modet. När de förföljer honom, som i verserna innan, och försöker få honom att lämna sin Gudstro tappar han lätt modet. Nog kan man känna igen sig i honom. Sådana upplevelser har vi kanske alla haft i livets olika skeden. Redan i skoltiden då lärare och kompisar med hänvisning till vetenskap och historia försökte få oss att tvivla på Bibelns skapelseberättelse och historiska händelser. Eller senare i livet, då man också menat att man inte behöver vara så noga med vad Bibeln säger, till exempel om trohet i äktenskap, hederlighet i affärer eller i relationer med andra människor, för att nu nämna några. Men psalmförfattaren visste vad han skrev om när han skrev ner dessa ord. För ett av Guds karaktärsdrag är tillförlitlighet. I honom finns den fullkomliga sanningen och därför kan hans ord inte ljuga. Det är sant och pålitligt när det gäller att både leda och hjälpa under livets olika skeenden.

AGNE ELLBRANT

MÅNDAG 15 MAJ | HEB 4:12 | Ty Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom så att det skiljer själ och ande, led och märg, och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.

Guds ord är levande och verksamt, detta indikerar på att något händer när vi läser ordet. Att läsa är ett sätt att umgås med Gud. Man brukar säga att bibelordet kan ha flera bottenar, både en bokstavlig och en andlig. Detta gör det väldigt rikt och du kan läsa och närma dig det på olika sätt. Det finns ett ordspråk som säger att den du umgås med blir du lik. I ordet får vi umgås med Gud. Jag kan inte förklara och förstå allt, men precis som maten gör något med våra kroppar så gör ordet något med vårt inre.

MARIE-LOUISE NYMAN

TISDAG 16 MAJ | 2 TIM 3:16-17 | Varje bok i skriften är inspirerad av Gud och till nytta när man undervisar, vederlägger, vägleder och fostrar till ett rättfärdigt liv, så att den som tillhör Gud blir fri från sina brister och rustad för all slags goda gärningar.

Detta innebär att Orden i Bibeln är "levande". Alla Ord är därför viktiga och inga Ord med dess innebörd får tas bort. Ibland kan de Ord vi läser kännas döda, för att vid ett annat tillfälle ropa in i vår vardagssituation. Ett exempel som betytt, och fortfarande betyder, mycket för mig är Jes 55: 1-3, som talade om för mig, då jag tyckte att pengar var allt, att de egentligen var betydelselösa. "Varför lägger jag pengar och möda på sådant som inte mättar, på sådant som inte betyder något?" Tänk idag på att det bästa och dyraste i livet är gratis.

TORSTEN SAMUELSON

ONSDAG 17 MAJ | ORDS 4:20-21 | Min son, lyssna till vad jag säger, hör noga på mina ord. Släpp dem aldrig ur sikte, bevara dem djupt i ditt hjärta.

Jag tror aldrig jag har mött en så finurlig formulering om ord. Att inte släppa dem ur sikte. Ord är ju något man hör, inte ser. Men det är inte enda stället som orden beskrivs i visuella ordalag. Jag tänker på de välkända orden i Ps 119:105: "Ditt ord är en lykta för min fot, ett ljus på min stig."

Det är en kraftfull kombination: att inte släppa orden ur sikte och bevara dem djupt i hjärtat. Hjärtat är själen och den innersta drivkraften. Längre fram i samma kapitel (Ords. 4) står det brutalt tydligt: "...hjärtat styr ditt liv". Siktet symboliserar målet eller riktningen. Dessa två är vad som krävs för att resa: drivkraft och riktning. Kan du tänka dig en färd framåt om du tar bort ett av dessa två?

Orden vi hör, i predikan eller när vi läser i Bibeln, ska inte bara höras och funderas på en stund. Notera att orden inte bara ska bevaras i tanken. De ska bevaras djupare än så, i hjärtat och vara ett riktmärke för livet. Jag tänker att platsen i hjärtat är varmare och ger orden en grogrund och mänskligt sammanhang, som de inte skulle fått vid ett ytligt betraktande eller en analytisk diskussion. Ofta debatteras det i olika kanaler om hur Ordet ska tolkas och många verkar ha ensamrätt på tolkningen. Inte sällan hårdnar tonen och Guds Ord landar inte där det var tänkt: i hjärtat.

"Herre, lär mig höra dina ord rätt så att de ger mitt hjärta bränsle och leder mig på rätt väg."

MARCUS ANDER

TORSDAG 18 MAJ | PS 119:105 | Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.

För mig är dessa ord oerhört utmanande och fyllda med självrannsakan. Får verkligen Guds ord den platsen i mitt liv? Ger jag Guds ord plats att vägleda, ge kraft och visa mig vägen framåt genom livet?

Jag vet att mitt liv och mina val påverkas av så mycket annat och frågan är om vi inte behöver inse att det är ett faktum. Alternativet borde bli en lagiskhet, som vi genom Jesus blivit friköpta ifrån. Samtidigt är jag helt säker på att Gud vill och kommer tillrättvisa oss när vi behöver stanna upp och gå en annan väg.

"Herre, låt ditt ord vara mina fötters lykta och ljus på min stig. När jag går i egen kraft, hjälp mig att stanna upp och ge mig modet att vända om".

FREDRIK BERGGREN

FREDAG 19 MAJ | PS 32:8 | Jag vill ge dig insikt och lära dig den väg du skall gå, jag vill ge dig råd, min blick skall följa dig.

Han har inte bara räknat all dina hårstrå. Han vill också hjälpa dig i dina vardagssituationer. På jobbet, i skolan, ja, i alla livets situationer vill Gud ge oss insikt och råd. "Lyssna" på Guds tilltal och fråga dig ofta: "Vad skulle Jesus göra?" Hans blick följer dig!

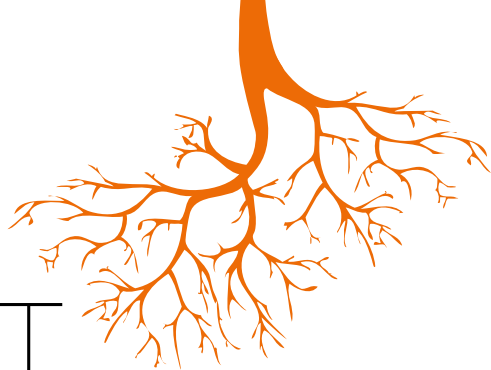
PATRIK ÖSTLING

LÖRDAG 20 MAJ | MATT 5:17 | Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att fullborda.

Jag kan inte sluta att fascineras av Bibeln. Så många författare. Så många livsöden. Skriven under så lång tid, i så vitt skilda kulturer. Och ändå finns det en kontinuitet och en samstämmighet. Bibeln borde mänskligt sett vara en spretig samling böcker utan harmoni. Och visst finns det material i böckernas bok, som kräver en del efterforskning och förståelse för att man till fullo ska kunna ta till sig innehållet. Men när vi läser texterna i Gamla och Nya Testamentet, slås i alla fall jag av kontinuiteten, samstämmigheten och den röda tråden från skapelsen till Johannes framtidsvision i Uppenbarelseboken. Jesus avslöjar för oss i den här versen vad, eller rättare sagt vem, det är som gör att Bibeln blir en enhet. Jesus är huvudpersonen i hela Bibeln. Att han är det i Nya Testamentet är ganska uppenbart, även för en ovan läsare. Men om vi också försöker att hitta berättelsen om honom i det Gamla Testamentet, framträder en spännande berättelse om Guds plan för mänskligheten och världen. Så nästa gång du öppnar Bibeln och läser en gammaltestamentlig text, tänk att du är på jakt efter spår av berättelsen om Jesus, timmermannen från Nasaret, och en helt ny värld kommer att öppna sig för dig.

ANDREAS WESSMAN

STILLHET

SÖNDAG 21 MAJ | PS 37:7 | Var stilla inför Herren och vänta på honom.

Många människor upplever stress i vardagen. Kanske är du arbetslös och brottas med den stress det innebär, eller så har du mycket pusslande för att få vardagen att gå ihop. Att mitt i stressen hitta oaser som ger liv och kraft kan vara av avgörande betydelse. En oas är en vattenkälla i öknen som springer fram från grundvattnet. Den kan vara en liten vattenkälla, men också ett större vattendrag. Att vara stilla inför Herren är en oas som ger styrka mitt i vardagen. I veckan är det kanske bara små vattenhål och andra tider kan källan vara större. Precis som oasen springer fram ur grundvattnet och ger liv mitt i öknen finns kraft att hämta i att vara stilla inför Herren. Då kan en källa av levande vatten flyta fram inom dig.

MARIE-LOUISE NYMAN

MÅNDAG 22 MAJ | JES 30:15 | Så sade Herren Gud Israels Helige: Vänd om och bli stilla, då kan ni räddas, genom lugn och tillit vinner ni styrka. Men ni ville inte.

Människor har tydligen alltid varit likadana. Jag känner själv igen mig. Har alltid velat göra saker i egen kraft. Har haft svårt att lugna ner mig. Bara stressat på. Tålmod har jag aldrig varit bra på. Jag vet att det har funnits tider i mitt liv när jag inte vågade be att Guds vilja skulle ske i vissa situationer, för jag var rädd för svaret. Så jag gick mina egna vägar och inte de vägar Herren ville leda in mig på. Men Herren gick till rätta med mig och med sin kärleksfulla hand ledde Han in mig på sina vägar. Det fanns nåd för mig och det finns nåd för dig också. Du behöver inte oro dig, utan försök att lägg dina bördor på Herren och låt Honom ta hand om din dag Genom stillhet och förtröstan skall ni bli starka, säger Herren.

TORSTEN SAMUELSON

TISDAG 23 MAJ | 1 KUNG 19:11-13 | Herren svarade: "Gå ut och ställ dig på berget inför Herren. Herren skall gå fram där." En stark storm som klöv berg och krossade klippor gick före Herren. Men Herren var inte i stormen. Efter stormen kom ett jordskalv. Men Herren var inte i skalvet. Efter jordskalvet kom eld. Men Herren var inte i elden. Efter elden kom ett stilla sus. När Elia hörde det gömde han ansiktet i manteln och gick ut och ställde sig vid ingången till grottan. Då ljöd en röst som sade: "Varför är du här, Elia?"

Det är så mycket brus i världen. Så mycket ljud och intryck runt omkring oss. Och inte bara runt omkring oss, även inom oss.

Vi har ofta så mycket att göra. Så många måsten och borden. Ibland känns det dessutom som att man alltid är på språng. Alltid har man något man måste göra. "Jag skall bara", sa Alfons Åbergs pappa. "Jag skall bara", säger vi till rösten som kallar oss till en djupare gemenskap.

Är det verkligen nödvändigt? Varför tillåter vi oss att bli så upptagna? Är det för att vi inte riktigt förstår vad gemenskap med Gud kan ge?

Vi vill så gärna tjäna Gud, höra hans röst. Men hur kan det bli möjligt? Går det? Att höra Guds röst? Kan man i sitt vardagsliv ha följe med denna inre stämman?

Kanske inte – kanske. Bibeln säger att Guds tilltal ofta kommer som en stilla susning, som en svag viskning. Det finns säkert fler sätt än mitt att höra den stilla rösten. Men jag har hitta en väg som för mig blivit livsavgörande i mitt gudsförhållande. Stillhet. I stillhet sitter jag i bön, i stillhet tar jag in Guds ord. I stillhet lyssnar jag och i stillhet samtalar jag med Honom. I stillhet är jag i honom. Och han med mig.

Det är i den stillheten jag funnit Gud, lärt känna honom och genom det mig själv. Stillheten kallar på dig.

ANNIKA WENNERSTRÖM

ONSDAG 24 MAJ | 2 MOS 33:11 | Och Herren talade med Mose ansikte mot ansikte, som när en man talar med en annan. Sedan vände Mose tillbaka till lägret. Men hans tjänare Josua, Nuns son, som var en ung man, lämnade inte tältet.

Bibeltexten berättar att Mose talade med Herren "ansikte mot ansikte". Men bara några meningar senare står det att Gud säger till Mose: "Mitt ansikte kan du inte få se, för ingen människa kan se mig och leva". Så vad var det då Mose såg när han talade med Gud "ansikte mot ansikte"? Det står att det var en molnstod, som sänkte sig ned vid det uppenbarelsetält, som Mose hade rest utanför lägret. Och ur molnet hörde Mose Guds röst.

Gud känner vi inte igen på utseendet. Han kan se ut lite hur som helst. Som en molnstod. Som en eldpelare. Som en dömd fånge. Som ett nyfött barn. Eller inte synas alls.

Gud känner vi i stället igen på rösten. På hans tonfall av kärlek, glädje, medkänsla och omsorg. På hans ord fulla av uppmuntran och tröst och välmenande förmaning. På förnimmelsen av hans närvaro som en varm blick, ett leende, en kram eller en axel att luta sig mot.

I Joh. 10:27 säger Jesus: "Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig." Den gode herdens röst talar på varje rad i Bibeln och ibland tycks ett bibelord du läser vara skrivet just för dig i just den situation du befinner dig i. Ibland är det något vackert i naturen, konsten eller musiken, som får dig att förnimma Guds närvaro och tilltal. Ibland är det en vänlig handling från någon eller något, som sägs till dig i ett samtal eller i en predikan, som du känner igen som rösten från den Gud, som känner dig bättre än någon annan. Och ibland kommer Jesu röst till oss viskande och stilla som spontana tankar, känslor, intryck och bilder som glimtar till i vårt inre när vi är vända till Jesus i bön.

Och precis som bibeltexten om den gamle Mose och den unge Josua antyder, så växer vår förmåga att känna igen den gode herdens röst med tiden ju längre vi följer honom och ju mer vi lär känna honom och hans vägar.

Kan du känna igen dig i berättelsen om Mose och Josua? Har det hänt att du har känt Guds närvaro och hört Guds röst lika påtagligt som Mose? Eller kan du tänka dig att göra som Josua, som först iakttar hur Mose samtalar med Gud och sedan dröjer sig kvar på den plats där Gud möter oss?

Dröj dig kvar lite extra hos Jesus i dag. Berätta för honom att du längtar efter hans närvaro och vidrörande. Bli stilla och vila en stund hos Jesus. Och ta emot att Herren välsignar dig och bevarar dig. Att Herren låter sitt ansikte lysa över dig och visar dig nåd. Att Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin frid.

CARIN GERDING

TORSDAG 25 MAJ | HAB 2:20 | Men Herren är i sitt heliga tempel. Var stilla inför honom, hela jorden!

Alltid uppkopplad och med information om vad som händer i alla världens hörn. Fullt med erbjudande och möjliga aktiviteter att lägga sin tid på. Det kan kännas som om livet rusar fram och som om det är svårt att hinna och hänga med.

Att alltid vara uppdaterade och fullbokade kan inte bara göra oss trötta. Det leder också till att vi inte kommer närmare Gud, utan troligtvis längre ifrån Honom. För om vi rusar fram i tillvaron, rusar också våra sinnen med i samma tempo och vi förstår inte vem Han är.

Det är först när vi blir stilla och lyssnar, som en nära relation kan byggas. Det är först när vi blir stilla, som vi kan förstå mer av Honom.

Och när vi väl stannat upp och börjat ana vem Han är... Då måste vi besinna oss (eller på mer nutida svenska: sansa sig, behärska sina känslor) över att han är Gud.

HELEN WIDE

FREDAG 26 MAJ | PS 46:11 | Bli stilla och besinna att jag är Gud, upphöjd bland hednafolken, upphöjd på jorden.

Hur ofta ställs vi inte i situationer, som vi gör allt vad vi kan i vår egen kraft för att lösa. Jag vet så väl var hjälpen kommer ifrån. Jag vet så väl vad kraften jag behöver kommer ifrån. Jag vet så väl var visheten kommer ifrån. Trots detta vill jag själv ha kontrollen. Jag vill själv styra. Jag vill själv hitta lösningen.

”Förlåt, Gud, för mitt ständiga behov av kontroll. Lär mig bli stilla och att få ro att besinna dig. För Du är Gud. Du är upphöjd över varje situation och över varje människas orättfärdiga handling. Amen”

FREDRIK BERGGREN

LÖRDAG 27 MAJ | 2 MOS 16:29 | Tänk på att det är Herren som har gett er sabbaten – därför ger han er den sjätte dagen mat för två dagar. Alla skall hålla sig i stillhet och ingen får gå hemifrån på den sjunde dagen.

Jag tror verkligen att Guds idé om en vilodag skulle kunna uppleva en renässans. För ett tag sedan samtalande jag med Tomas Sjödin om en av hans böcker med den lite provocerande titeln ”Det händer när du vilar”. Han berättade för mig att han under den senaste tiden försökt att respektera vilodagen genom att inte använda mobiltelefonen, titta på TV, använda pengar, eller maila. Att inte använda pengar visade sig vara svårast. Jag har tänkt mycket på det där och jag tror att Tomas är något på spåren. Vi människor är inte skapade för aktivitet alla dagar i veckan. Vi behöver pauser, vila och återhämtning.

För några år sedan besökte jag Jerusalem och blev återigen påmind om värdet av att andra bestämmer rytmen i mitt liv. Inga affärer var öppna och man märkte att hela staden gick på sparlåga och det hjälpte mig att också varva ner.

Tyvärr fungerar jag så. Om allting ska bero på mig och min ansträngning, blir det ofta inte så mycket med det jag vill ta mig an. Men om någon annan hjälper mig, påminner mig och vill göra det jag gör, så får jag kraft att gå i den riktning jag vill. Det är väl det som kallas nåd, antar jag. Kraft som är mig given utifrån och som inte bygger på min egen prestation eller ansträngning. Det är också det vi har kyrkan till. För att skapa positiva rutiner i våra liv. Jag hoppas att också affärsidkare ska förstå detta, så att butikerna återigen kan stänga ner på söndagen. Annars, sorgligt nog, har jag svårt att hålla mig därifrån...

ANDREAS WESSMAN

